

El problema de la fusta

● Les dificultats per que els fusters es feren càrrec de la construcció de les casetes anava augmentant any rere any. De fet no tots estaven disposats a fer-ho i, l'Ajuntament va tenir que cedir tots els drets de recaptació a favor dels constructors. L'any 1.906 l'Ajuntament va pagar, a més de la recaptació dels firaires, fins a 125 pessetes al fuster per cobrir les despeses. Am el pas del temps, els treballs seran sempre a preu fix, encarregant-se l'A-

juntament del superàvit o, com era freqüent, del dèficit de la fira. Els firaires pagaven a raó de 5 pessetes el metre línia de caseta i 2 pessetes per metre de parada descoberta, durant els primers anys del segle XX. Per aquella època van acudir 73 botiguers que es dedicaven a la venda de castanyes, joguines, plata, quincalla, mantes, gorres, torrons, barrets, llautó, pastes, paraigües, pintes, cossets, bijuteria, neules, mocadors, productes de ferreteria, roba, boes i dàtils.

següent referència que hem trobat és del dia 28 d'octubre de 1.816, quan acordaren que les casetes de la fira les bastirien els dos fusters del poble i que els guanys que es produïren se'ls partiren. Hi ha un buit documental fins l'any 1.881, quan es diu que les casetes les plantarien els fusters José Cuesta i Ricardo Cuissinier, que s'encarregarien d'aportar la fusta necessària, excepció feta de la que s'empraria per fer el

cadafal que utilitzaria la banda de música, que seria aportada per l'Ajuntament, encara que pagarien als fusters 125 pessetes per bastir-lo.

Eixe buit no ha permès esbrinar quan s'amplia la fira a tres dies, donat que la primera vegada que s'esmenta més d'un dia de celebració és l'any 1.884, encara que donant a entendre que ja feia anys que tenia eixa durada.

Les condicions per als anys següents són sem-

blants i tan sols cal esmentar que l'any 1.892 es produí una modificació en l'emplaçament de la fira. Les parades i les casetes s'instal·laren a la plaça de l'Església i la fira del ramat es desplaçà a la plaça de l'Ermita, al temps que deixen oberta la porta a la pròrroga de la fira en el cas de pluja o altre accident.

L'any 1.894 es va acordar la distribució dels llocs que tenien que ocupar els diferents firaires en funció

l
c
l
l
v
c
a
a
d
l
s
la
gi
lè
se
ci
nu
tre
de
l
set
pro
got
mer
teni
cada
—de
les li
va p
revis